

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 614/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

385/2009. (XI. 18.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **budapesti lakos panaszos**¹ 2009. augusztus 23-án előterjesztett **panaszát** a 2009. november 18-án tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület felhívása ellenére a panaszos beadványát aláírásával nem erősítette meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2009. augusztus 23-án terjesztett elő panaszbeadványt a Testület honlapján elérhető elektronikus formanyomtatványon, amelyben a vele szemben 2009. augusztus 22-én magánterületen fogatosított rendőri intézkedést kifogásolta, és kérte, hogy panaszát a Testület vizsgálja ki.

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2009. augusztus 22-én Szentendrén, egy magánterületnek minősülő helyen társaival rendezvényt tartottak, amit a rendőrség „nagy erővel igyekezett megzavarni”. A panaszos és társai feje felett folyamatosan rendőrségi helikopter körözött, ami lehetetlenné tette számukra a nyugodt beszélgetést és zenehallgatást.

Ezt követően, 9 óra 45 perc körül a rendőrök igazoltatás céljából be akartak hatolni a magánterületre, arra való hivatkozással, hogy az ott tartózkodók szabálysértést követnek el.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos tudomása szerint a rendőröknek általában joguk van ahhoz, hogy bűncselekmények elkövetését megakadályozzák, de ebben az esetben nem volt jogalapjuk arra, hogy a magánterületre belépjenek, azt elrendelő hatósági határozatot nem mutattak fel, és az intézkedés indokát a panaszossal és társaival nem közölték.

A rendőrök bejutottak a magánterületre, igazoltatni kezdték az ott tartózkodókat, köztük a panaszost is. A panaszos állítása szerint az igazoltatások rendben megtörténtek: az intézkedés alá vont személyek átadták okmányaikat, a rendőrök rögzítették adataikat és közölték, hogy az intézkedés miatt a Szentendrei Rendőrkapitányságon vagy a Testületnél élhetnek panasszal.

A panaszos álláspontja szerint a rendőrség egész fellépése „kihívóan közösségellenes volt, alkalmas volt félelem és megbotránkozás keltésére a rendezvényen résztvevőkben, valamint a környéken lakókban, kimerítve ezzel a csoportos garázdaság törvényi tényállását”. A beadvány szerint a panaszosban felmerült az a kérdés is, hogy az aznapi rendőri készültség mekkora pénzt emésztett fel a rendőrség szűkös költségvetéséből, illetve, hogy mi indokolhatta a helyi lakosok és a magánterületen ünneplők módszeres zaklatását és a közlekedés lehetetlenné tételét.

A panaszos egyrészt azt kifogásolta, hogy a rendőrök megzavarták a rendezvényt. Másrészt a panaszos beadványában utalt arra, hogy volt ugyan olyan – név, rendfokozat és beosztás szerint megnevezett – rendőr, aki „mintaszerűen”, a törvényi előírások maximális betartásával végezte feladatát, azonban a többi rendőr szakszerűtlenül intézkedett, és szerinte a nagy mennyiségű igazoltatás indokolatlan volt.

A szakszerűtlenségre és a fejtelenségre a panaszos példaként azt is felhozta, hogy egyeseket „csak” igazoltattak, esetleg figyelmeztettek, míg másoktól megkérdezték, hogy „elismeri-e a szabálysértés tényét”, és közölték velük, hogy feljelentést tesznek ellenük.

A panaszos véleménye szerint „nem lehet gyakorlat az, hogy ha egy bizonyos csoport tart rendezvényt, azt folyamatosan karhatalommal fenyegetik, zaklatják, míg a valódi bűnözők ezalatt ki tudja, hány bűncselekményt követnek el, amit a rendőri erő megfelelő alkalmazásával meg lehetne fékezni.”

II.

1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Az idézett rendelkezés szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett, ezért a Testületnek vizsgálnia kell, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e.

2) Ennek érdekében – a Testület Ügyrendjének 7. §-ának (2) bekezdés b) pontja alapján – az elektronikus úton benyújtott panaszok esetén a titkárságvezető minden esetben felhívja a panaszost, hogy panaszát postai úton, aláírásával erősítse meg.

Jelen ügyben a titkárságvezető 2009. augusztus 26-án kelt levélben felhívta a panaszos figyelmét, hogy a Testület vizsgálatát csak abban az esetben kezdheti meg, ha ő külön, írásban – aláírásával megerősítve – is kéri ügyének elbírálását. Az erről szóló tájékoztató levelet a panaszos a Testülethez visszaérkezett tértivevény tanúsága szerint 2009. szeptember 4-én vette kézhez.

Az azóta eltelt időszakban a panaszostól nem érkezett válaszlevél a Testülethez, amelyben saját aláírásával is kérte volna a Testület eljárását.

Erre tekintettel a Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése, valamint Ügyrendjének 7. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2009. november 18.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök, testületi tag

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes,
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag